ENTEGRASYON DEĞİL DEMOKRASİ İSTİYORUZ!

Alman Federal Bankası Thilo Sarrazin'den kurtuldu. Ama olay bununla bitmiyor. Çünkü bu bankacının popülist tezlerinden daha kaygı verici olan düşüncelerinin geniş toplumsal çevrelerde kabul görülmesi. Birçok siyasetçi, bilim insanı ve entelektüel şu konuda hem fikir: Sarrazin'in biyolojik temelli açıklamaları özellikle Almanya'da kötü bir şöhrete sahip olsa da, esas olarak bu adam haklı. Eski Berlin Mali Senatörü'nü, Almanya'nın geleceği için vizyon sahibi olan bir tabu kırıcı olarak kutlayanların sayısı hiç de az değil. Peki soruyoruz: Hangi tabu kırılıyor? Göçün skandalize edilmesi zaten Almanya'nın standart repertuvarına dahil. O zaman göçmenlerin 'gerçekte' ne yapıp yapmadığını kanıtlamak için, Sarrazin ve yandaşlarının rezil iddialarına bilimsel doğrularla cevap vermenin bir manası yoktur.

Bu tartışma anlamlı bir düzeye oturtulamaz, çünkü somut ve elle tutulur hiçbir tarafı yoktur. Biz, bir yandan toplumsal sosyal ilişkileri maliyet-fayda analizi mantığıyla değerlendiren, diğer yandan da göçmen ve yoksulları ihtiyaç fazlası nüfus ilan eden bir tutumu reddediyoruz. Bu kabul edilemez tavır, tam da küresel mali krizin faturasının kime çıkarılacağının gayet açık olduğu bir bağlamda kendini gösteriyor.

Açık olarak şunu ortaya koymak istiyoruz: Biz bir göç toplumunda yaşıyoruz. Ve bu demektir ki eğer biz bu toplumdaki koşullardan ve birlikte yaşamaktan konuşacaksak, o zaman entegrasyondan söz etmeye bir son vermemiz gereklidir. Entegrasyon, bu ülkede çalışan, çocuk sahibi olan, yaşlanan ve ölen insanların eşitçe bu toplumun bir parçası olmalarından önce bu insanlara belirli davranış kalıplarının ve kurallarının dayatılması demektir. Ama demokrasi bir ayrıcalıklılar kulübü değildir. Demokrasi herkesin ne şekilde bir arada yaşamak istediğiyle ilgili kendi adına ve ortak karar alma hakkına sahip olması anlamına gelir. Entegrasyon söylemi demokrasinin düşmanıdır!

Daha kısa bir süre önce, göçmenler kadın haklarını hiçe saymakla suçlandılar. Ama mevcut histeri bir kez daha gösteriyor ki, göçü eleştirenlerin kaygısı eşit haklar falan değil. Çünkü bu tartışmada kadınlar sadece doğurganlıkları ile yer alıyorlar; kadınlardan ya çok fazla ya da çok az doğuranlar şeklinde söz ediliyor. Oysa ki asıl konu edilmesi gereken, göçmenlerin kendi hayatlarını şekillendirebilmelerini mümkün kılan yasal ve siyasi düzenlemelerin yapılmasıdır; ki bu yabancılar yasasının değiştirilmesini de kapsamalıdır.

Eğer, sözde bu toplumun yükünü çektiğini iddia eden meritokratlar, kendilerinde göçmen ve yoksulların var olma hakları üzerine hüküm vermek gibi 'doğal' bir hak görüyorlarsa, bu demek oluyor ki neo-liberalizm ve ırkçılıktan oluşan yeni bir ittifak ile karşı karşıyayız. Şimdiye kadar göçmen azınlıkların yaşam koşullarından kendi dilleri, kültürleri, dini gelenekleri sorumlu tutulurken şimdi de sözde genetik kalıtım bir sebep olarak öne sürülüyor. Başarı, çalışma etiği ve uyum gösterme gibi özelliklerin toplumda bir yer edinmenin bir şartı olduğu iddia ediliyordu; şimdi ise göçmenlerin baştan bu ehliyete sahip olmadığı iddia ediliyor. Sarrazin ve yandaşlarının söylemlerindeki ırkçılık kadar, toplumdaki hiyerarşilerin yerinden oynatılamayacağını iddia edip, siyasetin, çelişkilerin, müzakerelerin ve daha iyi bir yaşam için verilen mücadelelerin anlamsız ilan edilmesi de kabul edilemez.

Toplumun giderek artmakta olan bir kesiminin yoksullaşmasından ve dışlanmasından siyasi kararlar sorumludur. Öyleyse asıl şunları konuşmalıyız: Almanya göçmenleri sosyal ve politik haklarından nasıl senelerce mahrum bıraktı? Göçmenlerin eğitime, yerleşim ve iş yerlerine, kamu kuruluş ve mevkilerine hatta aynı şekilde spor kulüplerine erişimi nasıl sistematik olarak zorlaştırıldı? Sorun ne yoksullar ne de göçmenlerdir! Sorun yoksulluk ve ırkçılık üreten bir siyasettir! Sorun, kendini başkalarını dışlamak üzerinden tanımlayan bir toplumdur.

Ne kadar çok insanın aceleyle Sarrazin'in yardımına koşması ve sanki tezlerini kamuoyuna açıklayabilmesi önünde engeller varmış gibi düşünce özgürlüğü savunuculuğuna bürünmeleri gözden kaçmıyor. Sarrazin'e yönelik eleştiriler, ifade özgürlüğüne saldırıymış gibi yansıtılıyor. Saldırgan bu şekilde mağdur haline getiriliyor. Bu da ne yazık ki çok bilindik bir mizansen. Sarrazin'in nüfus politikası ile ilgili görüşlerini kim sahiplenirse, toplumumuzun bölünmesine hizmet eder.

Eğer entegrasyon bir anlam ifade ediyorsa; bu ancak hepimizin bu işin içinde olduğumuzdur!

Kritnet.org Eleştirel Göç ve Sınır Rejimi Araştırmaları Ağı

Daha fazla bilgi için: www.demokratie-statt-integration.kritnet.org